

James Corbett: Budoucnost potravin - je na nás, abychom o ní rozhodli

- CZ24 News | 7. února 2023

Globální kabala má plné ruce práce s přípravou hanebných plánů na změnu zásobování potravinami – od GMO a laboratorně pěstovaného masa až po program “Eat Ze Bugs” (jezte brouky) a molekulární gastronomii. Pro ty, kteří se chtějí vyhnout děsivým kulinářským výmyslům Velkých potravinových reseterů, však stále zůstává otázka: Co s touto agendou uděláme? Odpovědět na tuto otázku je naším dnešním úkolem.

Čtenáři série Jaká je budoucnost potravin? ví, že globální kabala má plné ruce práce s přípravou [hanebných plánů](#) na změnu zásobování potravinami – od GMO a laboratorně pěstovaného masa až po program „Eat Ze Bugs“ (jezte brouky) a molekulární gastronomii.

A jak čtenáři knihy Kdo stojí za velkým potravinovým restartem? vědí, do tohoto globálního spolku patří obvyklí podezřelí – Rockefellerové, Gatesové, Světové ekonomické fórum – i nováčci jako EAT Forum. (A nezapomeňme na [BlackRock](#)!)

Pro ty, kteří se chtějí vyhnout děsivým kulinářským výmyslům Velkých potravinových reseterů, však stále zůstává otázka: Co s touto agendou *uděláme*?

Odpovědět na *tuto* otázku je naším dnešním úkolem.

ODPOR

Jestli je v této smutné sáze o budoucích (falešných) potravinách nějaká dobrá zpráva, pak ta, že se lidé probouzejí a *nemají* z toho radost.

Jako triviální příklad odporu proti agendě falešných potravin a oligarchů, kteří ji řídí, lze uvést nedávné vlákno Billa Gatese „AMA“ (Ask me anything) na redditu, kde jedna [otázka s velkým počtem hlasů](#) byla položena přímo největšímu americkému vlastníkovi zemědělské půdy:

Proč skupujete tolik zemědělské půdy, myslíte si, že je to problém miliardářského bohatství a toho, kolik můžete neúměrně získat? [sic]

Gatesova [odpověď](#), v níž použil metodu kontroly faktů a zdůraznil, že „vlastní méně než 1/4000 zemědělské půdy v USA“ a že jeho jediným zájmem o farmy je „zvýšit jejich produktivitu a vytvořit více pracovních míst“, se dala očekávat od člověka, který v posledních desetiletích utratil miliardy za PR a propagandu, aby změnil svůj veřejný obraz z odsuzovaného technologického monopolisty na obraz uctívaného miliardáře a filantropa.

[Reakce](#) na tuto odpověď – konstatování, že 1/4 000 zemědělské půdy v USA je stále neuvěřitelně velké množství půdy a že Gates nevysvětlil, jak konsolidace zemědělské půdy v menším počtu rukou změní zemědělský sektor – však ukazuje, že veřejnost už Gatesovo PR ve velkém nežere.

Méně triviální příklad odporu proti Gatesovi a jemu podobným lze nalézt v „[Otevřeném dopise Billu Gatesovi o potravinách, zemědělství a Africe](#)“, který byl zveřejněn v listopadu loňského roku a podepsalo jej nejméně 50 organizací zabývajících se potravinovou suverenitou, včetně Community

Alliance for Global Justice/AGRA Watch a Alliance for Food Sovereignty in Africa. Dopis se vysmívá Gatesově roli při „vytváření samotného problému“ globálního nedostatku potravin, který údajně „řeší“, a obviňuje ho z prosazování neefektivních (ale výnosných) technokratických řešení namísto jednodušších a méně nákladných zemědělských řešení:

V současné době již existuje mnoho konkrétních návrhů a projektů, které se snaží zvýšit produktivitu a potravinovou bezpečnost – od výroby biohnojiv a biopesticidů přes agroekologické školicí programy pro zemědělce až po experimenty s novými [technikami hospodaření s vodou a půdou](#), [systémy hospodaření s nízkými vstupy](#) a [druhy rostlin, které se brání škůdcům](#). To, co zde děláte, je „gaslighting“ – prezentujete praktická, průběžná, zemědělci vedená řešení jako nějak vymyšlená nebo směšná, zatímco své vlastní preferované přístupy prezentujete jako pragmatické. Přitom právě vámi preferovaná high-tech řešení, včetně genetického inženýrství, nových šlechtitelských technologií a nyní i digitálního zemědělství, ve skutečnosti trvale selhávají při snižování hladu nebo zvyšování dostupnosti potravin, jak bylo slibováno.

Odpor proti transformaci zásobování potravinami se však neomezuje pouze na Gatese a jeho stejnojmennou nadaci.

Například odpor proti GMO potravinám je masivní. Čím více se biotechnologičtí miliardáři snaží vnutit své geneticky modifikované obludy obrovským částem lidské populace, tím více se veřejnost bouří a odmítá je. Jen v posledních měsících jsme byli svědky vzpoury lidí proti GMO v [Turecku](#), [Kenii](#), [Nigérii](#), [Mexiku](#), [Pákistánu](#) a [Indonésii](#).

Všechny tyto protesty proti Velkému potravinovému resetu jsou nadějným znamením. Ukazují, že veřejnost jen tak nespolkne vše, co se jí dostane na talíř. Ještě důležitější než tyto příklady protestů a odporu jsou však věci, které můžeme udělat, abychom budoucnost potravin odebrali spiklencům z řad agrobyznysu a jejich koupeným a zaplaceným politikům a vrátili ji zpět do rukou lidí.

NAD RÁMEC ODPORU

Ano, otevřené dopisy Billu Gatesovi a protesty proti zavádění GMO a podobné příklady odporu proti transformaci potravinového řetězce *jsou* povzbudivým důkazem, že „my lidé“ jsme připraveni postavit se [agrární mafii](#), [biotechnologickým miliardářům](#) a [falešným vlajkám potravinového řetězce](#). Ujasněme si však jednu věc: tuto potravinovou agendu budoucnosti zásadně *nevykolejíme* jen tím, že se obrátíme na vládní regulační orgány nebo požádáme oligarchy, aby k nám byli laskaví.

Abychom si nemuseli připomínat, proč taková taktika nestačí k dosažení skutečné změny, uvádím několik titulků z posledních měsíců, které jasně ukazují, že celý agrární oligopol a „regulátoři“, kteří ho údajně drží na uzdě, jsou jedna a tatáž osoba:

[Ekologičtí aktivisté protestují proti jmenování bývalého generálního ředitele společnosti Syngenta poradcem](#)

[EU školí průmysl GMO, jak získat podporu pro zrušení regulace GMO](#)

[Většina členů nového britského výboru pro regulaci GMO je ve střetu zájmů](#)

Ne, protesty, otevřené dopisy a výzvy vládě *nejsou* „odpovědí“ na potravinovou krizi, které čelíme. *Jsou* užitečné, abychom získali čas, než se nám podaří uniknout z globálního průmyslového zemědělského systému, ale v tom spočívá skutečná podstata. Abychom měli nějakou šanci vyhnout se

hamburgerům s brouky a syntetickému sorbetu rádobý potravinových tyranů, musíme v první řadě uniknout z korporátního průmyslového potravinového pásu, který umožnil centralizaci a monopolizaci našeho zásobování potravinami.

Navzdory propagandě „[zelené revoluce](#)“ ([sponzorované Gatesem a Rockefellerem](#)) se naštěstí *nemusíme* spoléhat na drahé patentované technologie nebo exotické laboratorní techniky, abychom nakrmili svět. Znalosti o tom, jak *spolupracovat* s přírodou, a ne proti ní, existovaly dávno předtím, než se objevila současná úroda agrárních technokratů. Nástroje pro využívání přirozené hojnosti země již máme v rukou.

V roce 2017 vydala [ETC Group](#) – nezávislá výzkumná organizace financovaná dárci, která „monitoruje dopad nových technologií a firemních strategií na biodiverzitu, zemědělství a lidská práva“ – publikaci „[Kdo nás bude živit?](#)“. [Průmyslový potravinový řetězec versus zemědělská potravinová síť](#)„. Tato zpráva pečlivě vyvrací mýtus šířený potravinářskými oligarchy, že pouze moderní, kapitálově náročné, technologické zemědělské metody mohou vyprodukovat množství potravin potřebné k nasycení světa.

Studie naopak ukazuje, že „rolnická potravinová síť“ – rozmanitá síť drobných výrobců oddělených od velkých zemědělských podniků – ve skutečnosti živí 70 % světové populace s využitím pouze 25 % světových zemědělských zdrojů. Zpráva dochází k závěru: „Nejméně 3,9 miliardy lidí trpí hladem nebo podvýživou, protože průmyslový potravinový řetězec je příliš narušený, příliš drahý a po 70 letech snažení prostě nedokáže nasytit celý svět.“

Přestože ([zjevně neobjektivní a špatně vyargumentované](#)) protiargumenty k závěrům skupiny ETC byly zveřejněny [obvyklými podezřelými](#), skutečným znamením síly malých výrobců postavit se velkým zemědělským oligarchům je to, že se tito oligarchové snaží zmocnit samotné síť Peasant Food Web a využít ji k prosazování svých vlastních cílů. Koneckonců, o vzestupu [agroekologie](#) v posledních letech a o tom, jak se „studium vztahu zemědělských plodin a životního prostředí“ nyní stává [zbraní](#) Výboru pro světovou potravinovou bezpečnost a podobných globalistických organizací jako způsob prosazování „udržitelných“ zemědělských postupů (jako je zavírání malých zemědělců v [Nizozemsku](#), na [Srí Lance](#) a jinde), by se dalo říci mnohé.

Pro účely dnešního zkoumání je však důležité pouze pochopit, že mýtus o tom, že se musíme spoléhat na plutokraty z velkého zemědělského průmyslu, aby nakrmili svět, je právě jen mýtus.

Je to mýtus, který udržuje systém průmyslového zemědělství.

Je to mýtus, který umožnil korporátnímu kartelu soustředit veškeré naše zásobování potravinami do rukou několika oligarchů, čímž jim dal moc přetvářet toto zásobování potravinami podle libosti.

A co je nejhorší, je to mýtus, který nám brání uvědomit si nejdůležitější skutečnost: budoucnost našeho zásobování potravinami *není vytesána do kamene*. Nahrazení našich potravin syntetickými, laboratorně vyrobenými sajrajty není hotovou věcí.

Ukazuje se, že davoská smetánka a její korporátní kumpáni a filantrokapitalističtí kamarádi nemají (zatím) úplnou kontrolu nad Zemí. Na nás stále ještě je, abychom se podíleli na rozhodování o tom, jak se bude vyvíjet budoucnost potravin.

BUDOUCNOST JE NA NÁS.

Pokud je naším cílem nepadnout do pečlivě nastražených pastí kulinářského kartelu, můžeme udělat první věc: můžeme se (alespoň prozatím) vyhnout jejich falešným potravinám.

Může se to zdát jako samozřejmost, ale přesto je důležité si to uvědomit. Na naší volbě záleží a *můžeme* zabránit převzetí potravin tím, že se (i částečně) rozhodneme z korporátního potravinového systému vystoupit.

Dokonalým příkladem tohoto klamavě jednoduchého postřehu je příběh [Posilacu](#), geneticky upraveného rekombinantního růstového hormonu skotu (rBGH), který byl podáván dojnícím za účelem zvýšení produkce mléka. Posilac byl (nepřekvapivě) schválen Úřadem pro kontrolu potravin a léčiv (FDA) navzdory skutečnosti, že mléko krav, kterým byl Posilac aplikován, obsahovalo hnis a antibiotika z mastitidy způsobené tímto hormonem a mělo až desetkrát vyšší hladinu IGF-1 (inzulinu podobného růstového faktoru) než běžné mléko.

Mléko krav ošetřených Posilacem s rBGH se však na pultech obchodů dlouho neudrželo. Pod tlakem veřejnosti byli inspektoři FDA nuceni přiznat kontaminaci mléka rBGH a společnost Monsanto byla nucena snížit dodávky Posilacu o 50 %.

Spotřebitelé se tím nezastavili. V následujících letech vznikla občanská spotřebitelská kampaň požadující mléko bez rBGH. Tito spotřebitelé [ho požadovali](#) a [požadovali](#) a [požadovali](#)... dokud [ho](#) nedostali.

Do roku 2010 přešly [dvě třetiny ze 100 největších producentů](#) na produkci mléka bez rBGH. Od té doby bylo mléko bez rBGH hrdě označováno jako mléko bez rBGH a velcí prodejci začali kvůli obrovskému tlaku spotřebitelů stahovat mléko s rBGH z regálů. Dnes je rBGH mléko, kdysi téměř všudypřítomné v celé Americe, na pultech obchodů vzácností.

Existují náznaky, že podobný fenomén se projevuje i u agendy falešného masa. Ve skutečnosti se již začalo propadat dno průmyslu s laboratorně upraveným a buněčně kultivovaným falešným masem a dokonce i agentura Bloomberg připustila, že [trend falešného masa je módní záležitostí](#), jejíž patnáct minut na výsluní možná právě vypršelo. Prodej falešného masa v supermarketech se loni snížil o 14 %, prodej falešného masa v restauracích klesl o 9 % oproti období před třemi lety a v době nejhoršího podvodného nedostatku potravin mnozí lidé pohotově poukazovali na to, že [na pultech supermarketů zůstalo pouze falešné maso](#), které veřejnost zjevně nechce.

Tyto příběhy jsou důležité, protože zdůrazňují nesmírně důležitou věc: na našich rozhodnutích záleží. Každý den se rozhodujeme o tom, kde nakupujeme potraviny, od koho je kupujeme a co nakonec do svého těla pustíme. Není to dokonalá moc: peněžní omezení a nedostatek transparentnosti, který se vžil v našem stávajícím potravinovém systému, znamenají, že nad svým talířem nemáme úplnou kontrolu, ale moc, kterou máme, je důležitá a má význam.

Kromě naší role spotřebitelů však musíme hrát roli i při budování „rolnické potravinové sítě“, která bude tvořit základ skutečné alternativy k příliš zpracovaným syntetickým potravinám průmyslového potravinového systému. Existuje mnoho způsobů, jak toho dosáhnout.

Můžeme se věnovat [městskému zahradničení](#).

Můžeme zasadit vlastní [zahradu vítězství](#).

Můžeme [studovat permakulturní design](#) a učit se o [potravinových lesích](#), abychom zjistili, jak sklízet přirozenou hojnost země.

Můžeme prozkoumat [REKO kroužky, farmářské akcie a farmářské bazary](#).

Můžeme začít (nebo podpořit) [partyzánské zahradničení](#).

Můžeme využít nástroje pro vyhledávání a získávání [místních pěstitelů a potravin zdarma](#).

Žádné z těchto řešení není úplné. Žádné z nich nám nepomůže dosáhnout 100% potravinové nezávislosti přes noc. Ale každý krok, který můžeme udělat směrem k nalezení, získání, podpore a rozšíření prostoru pro čerstvé, ekologické potraviny, je vítězstvím. I malý krůček od supermarketu směrem k farmářskému trhu je krok správným směrem a pomáhá nám připravit se na den, kdy budeme nuceni buď jíst ze brouků, nebo si vystačit sami.

Ať už je to jakkoli, je nezbytné, abychom se začali zabývat mnoha a mnoha nabízenými řešeními již nyní. Ať už machinacím potravinových přesídlenců rozumíme, nebo ne, není pochyb o tom, že se blíží potravinová krize. V budoucnu skutečně *nastane* okamžik, kdy – kvůli „[kybernetickým útokům](#)“, válce, geoinženýrství, podvodům, „[záhadným požárům](#)“ v potravinářských závodech nebo některému z milionu dalších vykonstruovaných nebo vymyšlených mimořádných událostí – budou celosvětové zásoby potravin napjaté až k prasknutí. A kdo může pochybovat o tom, že v tomto krizovém okamžiku oligarchové prosadí svou a vnutí veřejnosti své syntetické potraviny jako „řešení“ problému, který sami vytvořili?

ZÁVĚR

Ti, kdo se domnívají, že groteskní vize kulinařské dystopie, které se objevují v tomto seriálu o budoucnosti potravin, jsou pouhým varováním před tím, co se jednoho dne může stát, by se měli probudit a podívat se pravdě do očí. Noční můra o budoucnosti potravin *nepřichází. Už je tady*.

Pokud vám to uniklo, EU [právě schválila](#) používání „částečně odtučněného cvrččího prášku“ jako „nové potraviny“ pro lidskou spotřebu.

Indie právě [schválila](#) komerční pěstování [geneticky modifikované hořčice](#), přestože podle zprávy se regulačního procesu neúčastnil žádný odborník na zdraví.

Drobní zemědělci se již [po celém světě bouří](#), protože vlády ve jménu „záchrany životního prostředí“ potlačují jejich činnost.

Tato globální potravinová transformace již probíhá. A pokud pouze zachováme status quo a budeme poslušně jíst vše, co nám dají na talíř, globální oligarchie dosáhne svého a my všichni budeme jíst odpadky.

Takže až budete příště v obchodě s potravinami zírat na balíček zpracovaných potravin, které mohou, ale nemusí obsahovat GMO, prášek ze zpracovaných brouků, umělé maso nebo další frankenfood, zeptejte se sami sebe:

Co znamená, že tým Great Food Reset chce, abyste jedli Ze Brouky?

Co to znamená, že [vám podávají psí žrádlo](#)?

Co to znamená, že chtějí, abyste [pili vlastní moč](#)?

Co to znamená, že chtějí, abyste [jedli doslova odpadky](#)?

A pokud je pravda, že jsme to, co jíme, v co se nás snaží proměnit?

Když už je vše řečeno, mějme na paměti, o co tu skutečně jde: o budoucnost lidstva jako takového.

A nezapomeňte, že pokud cesta dlouhá tisíc mil začíná jediným krokem, pak cesta zemědělské

obrody začíná jediným semínkem. (Tedy [nepatentovaným, dědičným, geneticky nemodifikovaným semenem.](#))

AUTOR: James Corbett

Zpracoval: David Formánek/otevrisvoumysl.cz